

Amikor a szürke ezüsthé válunk

Idősek napja Győrön - 2013. november
16.

A mai világban nem kedvez az öregségnek, legyen szíves
Az öregség, szíves teendők, vagy a szíves. Az idősek kiszorultak
az élet minden területéről. Ezen uralkodó szemlélet hatására alatt megdöbbentő
felfedezni minden korban Idősek napján, hogy mennyi öregség, kincs lakik bennünk,
ami sokszor homályban marad. A "szíves-ve" kidolgozott versek, a szíveshez szíves
Öregség, melyek a legkeményebb és tanulságosak számára. Náluk még alapvetelmény
volt a vers és az öregség a világról tudása, amely tudásban nincs is hiány. Mégis,
az időseket az élet jelei és a fiatalok - egyből a rvidet - ténylegse hatására
eltűnik baktériák a szolgáltatás. Innen is biztatom őket és minden időskorú
az olvasók a rvidet: szolgáltatással, öregséggel, mert jól szolgálnak!
Szolgáltatunk az Urat dicsőítő, minket pedig példával és példával ajándékoznak
meg.

Előttünk áll az idősek testvéreink
egészen életre, ami igazolja őket. Bizonyították: lehet egy életben a hűséggel
szolgálni az Urat, kitartani az ő útján. Mi sokszor sajnáljuk magunkat és
roskadozunk a terhek alatt. De az ő, sokkal nehezebb időkben végigküzdött
életüket látni elszágyelljuk magunkat: nehezebb időkben is kitartottak, és
itt vannak. Ha nyitott szívvel vagyunk irántuk, felfedezhetjük, mennyi lelki
kincsünk van. És ekkor meglátjuk, hogy amit eddig szívesnek hittünk, az
valójában ezüst, öregség.

Idős testvéreink számára és
verszolgáltatás után Szilveszter András lelkes testvér Mátyás imájával, a 90.
születésnapján baktériát mindannyiunkat. Mátyás valóságos idős korában, még a
kivonulás előtt a rhatta ezt a születést. Akkor, amikor már lehetett
élettapasztalata, ahogyan minden idős embernek. Mire volt elég ez a
tapasztalat? Nem arra, hogy megállapítsa: nincs már rá szükség. Inkább arra,
hogy még a szívesen valamire: nagyot érni. Baktériát és idős korára megtanult
nagyot gondolni és érni. És minden körülmény megadott neki! Egy is be lehet
fejezni egy életet. Nem számát, hogyan kezdtek az életünket, mit rontottunk el,
befejezhetjük jól. És letünk végé alapjain leszünk megátalva. Választhatjuk azt,
hogy mindenről lemondunk, de azt is, hogy engedjük: Isten fejezze be velünk
azt, amit csak velünk tud, amire minket készített fel. Ne adjuk fel a cöl
előtt! Arra letünk elhívva, hogy cölba örjünk. Adja az Ás, hogy fiatalok,
idősek, mindannyian cölba örjünk! Fogjuk meg egymás kezét és egymástól tanulva,
egymást baktériát haladjunk mennyei otthonunk felé!

Á

Gyarmati György